

Zeekajakken tussen Zweden en Finland

ÅLAND ÖARNA

De Åland Eilanden: maar liefst 6700 eilandjes en onbewoonde scheren tussen Zweden en Finland. Twee weken varen we door dit droomgebied voor zeekajakers: we stoppen waar we willen, genieten van de warme Finse zomer en zijn één met de natuur.

Soms moeten we een stukje over open zee.

Onze trip naar de Åland Öarna begon met een speurtocht in de atlas. Als vanzelf bleef mijn oog hangen bij de duizenden eilandjes en onbewoonde 'scheren' (kale rotseilandjes) in de Botnische Golf tussen Zweden en Finland. In theorie kun je een lange trektocht maken van het Zweedse Stockholm naar het Finse Helsinki, 'springend' van eiland naar eiland. Alleen de eerste sprong van het Zweedse vasteland naar Åland is een flinke etappe van 40 kilometer over open zee, alleen ervaren peddelaars aan te raden.

Puur natuur

Omdat we maar met zijn tweeën zijn, storten we ons niet direct in het volle avontuur. Dus bereiken we in een comfortabele veerboot het plaatsje Eckerö aan de westkant van de archipel. Vanaf het zandstrandje van Sandösund duwen

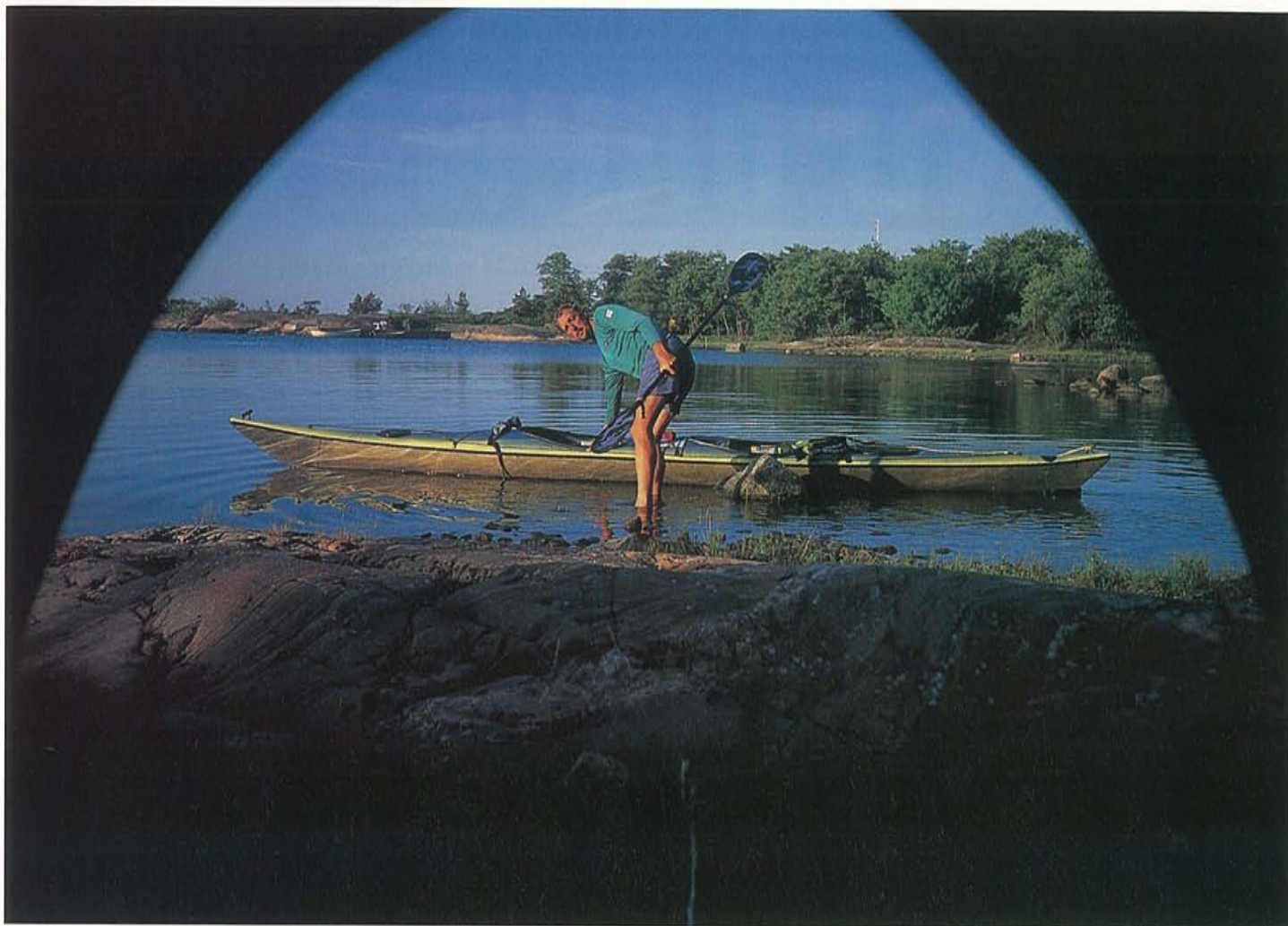
we de volbeladen kajak het heldere water in. 'Let's go!' Al snel zitten we midden in de volle Scandinavische natuur: aan de horizon slechts eilandjes, dicht bedekt met donkergroen sparrenbos. Moeiteloos glijdt de boot door het rimpelloze, flonkerende water. Zeearenden doorkruisen de heldere lucht. Geen mens te zien. Ongemerkt is het al negen uur 's avonds. Door de lange zomerdagen verlies je het besef van tijd. We landen op een naamloos eilandje dat bestaat uit afgeslepen granietrotsen, bedekt met dicht bos en struikgewas. 'Hier vinden we nooit een mooi grasveldje om te kamperen!' Maar we hebben geluk: we planten de tent voorzichtig op een minuscuul zacht plekje heide en genieten van de ondergaande zon.

Karakteristiek van de tocht

Gekanode traject: Tiendaagse zeekanotocht door de Åland archipel van Vårdö naar Turku, 226 km, dagetappes van 12 tot 40 km.

Zwaarte/moeilijkheidsgraad: Middelzware zeekanotrektocht, zeekajakervaring vereist.

Overnachten: Campings, wildkamperen.

Het ligt een beetje hard, dat graniet. Verder niets aan te merken.

Naakte rots

We koersen aan op de Hamnskär Eilanden, een van de buitenste noordelijke eilandengroepen. De eilandjes liggen in open zee, blootgesteld aan wind en zout water, en zijn daardoor onbegroeid. Naakte rotsen rijzen op uit de zee, in grootte variërend van een flinke kei tot klompen van een kilometer. We landen op een surrealistisch landschap van oranjebruin graniet. Deze stenen hebben een onvoorstelbare ouderdom van één miljard jaar en zijn in de laatste ijstijd door het landijs gladgepolijst. Door de zon zijn de rotsen opgewarmd, het water is helder. *'Wat dacht je van een duik?'*

'Zalig!'

Kraskras

De volgende dag steekt de wind op tot kracht 4, later 5. We varen er de hele dag tegenin. Maar een slimme route door een woud van eilandjes en scheren houdt ons grotendeels uit de wind. We peddelen door nauwe doorgangen tussen de rotseilandjes die op het laatste moment voor ons opduiken. Eenden en andere watervogels zijn soms even

verrast als wij en gaan er luid kwakend vandoor. We kunnen ons echter niet continu verschuilen en af en toe steken we een stuk open water over. *'Wat is dit knokken!'*, roept Hanna uit. De wind stuwt het ondiepe water op tot witte schuimvegen. Moegestreden trekken we na 15 kilometer de kano op de rotsplaten van Østre Simskälä. De tent zetten we op vlakke granietrotsen, en verankeren hem met stenen. Een fikse onweersbui barst los. Regen vult de vele holtes in de rotsen met water. *'Net op tijd!'* *'Inderdaad'*, zegt Hanna lachend én vult onze pannetjes met het verse water.

Vast door de storm

We verlaten de noordelijke archipel en koersen naar het zuidoosten met als doel Turku, de oude hoofdstad van Finland. De wind brengt ons in rap tempo richting Sottunga, dat we van veraf zien liggen. Maar het gaat harder waaien. Bij elke oversteek naar een volgend eilandje is de lucht zwarter, het water dreigender en zijn de golven hoger. Als de golven gaan breken, komen we vast te zitten op een piepklein onbewoond eilandje tussen

Långskär en Sottunga. Die middag breng ik lezend door in de luwte van een reusachtige kei. 'Romantisch hoor!' Hanna trotseert de storm en geniet van de golven die op de rotsen uiteen spatten. 's Nachts neemt de wind iets af. We besluiten bij het eerste licht te vertrekken, vóór de wind opsteekt. Om vier uur zitten we slaapdronken in de kajak en na een uur bereiken we de beschutte kust van Sottunga.

Rode rotsen van Kökar

Vandaag weer een perfecte vaardag: strakblauw, 25 graden, wind mee. Moeiteloos peddelen we vele kilometers weg door een zeegebied met slechts af en toe een klein eiland; onderweg koelen we onszelf door vanaf grote rotsen in het frisse water te duiken. We koersen naar Kökar met zijn 260 inwoners, het laatste grote eiland aan de zuidkant van de Ålands. Het is net een verkrumelde cake van tien bij tien kilometer die over zee is uitgestrooid. We peddelen naar een van die kruimels, het rotseilandje Kälskär, langs bizarre rotsformaties van rood graniet. Op de zuidelijkste kruimel vinden we een geschikte plek

voor de tent. 's Avonds kijk ik op mijn GPS naar de afgelegde afstand: 42 kilometer, de langste en mooiste etappe tot nu toe.

Suomi Tervetuloa, Welkom in Finland

Van Kökar is het nog honderd kilometer tot Turku. Met de veerboot overbruggen we een groot stuk open water naar Korppoo. Vandaar kanoën we verder door de Turunmaa-archipel, een labyrint van nog eens duizenden eilandjes voor de Finse kust. De wind blaast hard tegen. Waar blijft dat eindpunt, Turku? Het globale overzichtskaartje – zonder schaal! – geeft geen uitsluitsel, maar de etappe blijkt veel langer dan gedacht. Geen 30, geen 40, maar 60 kilometer! Als de zon ondergaat zoeken we nog één keer een plekje voor de tent. Over de rivier Aura varen we het centrum van Turku in, langs de beroemde zeilschepen Suomen Joutsen en Sigyn. We stappen uit en strijken neer op een terras. Met de Viking Line keren we terug naar Åland. Nog één keer zien we de honderden eilandjes aan ons voorbij glijden.

INFORMATIE

De Åland-archipel tussen Zweden en Finland omvat een 15.000 km² groot zeegebied met 6700 eilandjes en scheren. Het behoort tot Finland, maar de taal en cultuur zijn Zweeds. Op de grote eilanden liggen – meest onbewoonde – dorpjes.

Makkelijker/moeilijker

Vanwege de korte afstanden tussen de eilandjes en het ontbreken van getij en stroming is het niet zo'n moeilijk kanogebied. Je kunt dagtochten maken in beschutte inhammen of uitdagender tochten naar de buitenste eilandjes. Vaar altijd met een groepje. Ter plaatse zijn kanoverhuurders.

Beste tijd

Juni t/m augustus. De zomers zijn droger dan in Nederland. De zonnigste maanden zijn mei en juni, maar dan is het zeewater nog erg koud.

Overnachten, eten en drinken

Wildkamperen is geen probleem op de vele onbewoonde eilanden. Op enkele grotere eilanden zijn campings. Grote supermarkten vind je op Åland bij Eckerö, Mariehamn en Godby. Er zijn slechts op enkele andere eilanden winkels.

Er naartoe

Auto: Amsterdam – Grislehamn 1500 km (via Stockholm). Duurder maar comfortabeler zijn de ferry's van Duitsland naar Stockholm of Finland.
Veerboot naar Åland: vanuit Stockholm, Grislehamn of Turku.

Meer informatie: Zie [Oppad.nl](http://oppad.nl), Reizen, Praktische informatie Åland Eilanden.